

Policjanci w służbie historii

<https://policjanciwhistorii.ipn.gov.pl/pol/form/r12453,Zespol-Szkol-Technicznych-i-Licealnych-w-Zaganiu.html>
18.05.2024, 18:40

Strona znajduje się w archiwum.

Sylwia Woroniec

[Powrót](#)

Pełna
nazwa
szkoły

Zespół Szkół
Technicznych i Licealnych
w Żaganiu
68-100
Żagań
lubuskie

Dane zespołu

Nauczyciel -
Opiekun -
imię i
nazwisko

Sylwia Woroniec

Pierwszy uczeń

Uczeń 1 -
imię i
nazwisko

Iwona Bodak

Drugi uczeń

Uczeń 2 -
imię i
nazwisko

Nikola Świec

Trzeci uczeń

Uczeń 3 -
imię i
nazwisko

Wiktoria Stefańska

Sylwetka policjanta

Imię i
nazwisko
policjanta

Alina Wanda Fabian po
mężu Godlewska

Lata
życia

1911 - 1990

Wstęp

Jesteśmy tegorocznymi maturzystkami z Liceum Ogólnokształcącego z Edukacją Policyjną Zespołu Szkół Technicznych i Licealnych w Żaganiu. W konkursie bierzemy udział po raz drugi (w VI edycji konkursu otrzymałyśmy wyróżnienie za pracę dotyczącą policjanta PP Andrzeja Grześkowiaka). Nauczzone doświadczeniem wiedziałyśmy, że najtrudniejszą dla nas częścią konkursu będzie znalezienie postaci funkcjonariusza Policji Państwowej, o której chcemy stworzyć pracę. Równoległe do przygotowań do matury, już na początku roku szkolnego 2022/2023 i jeszcze przed ogłoszeniem VII edycji konkursu, zaczęłyśmy poszukiwania w Internecie. Jedna z nas, na stronie www.hit.policja.gov.pl natknęła się na artykuł pt. „Mama musiała obciąć warkocze”, opowiadający o losach policjantki Aliny Fabian. Jej losy i postawa życiowa zrobiła na nas ogromne wrażenie. Poza tym wiemy, że za dwa lata w Polsce będziemy obchodzić 100-lecie powstania policji kobiecej. W związku z tym na swój sposób chciałyśmy uhonorować pierwsze kobiety wstępujące do Policji Państwowej - postanowiłyśmy zebrać jak najwięcej informacji o posterunkowej Alinie Fabian i właśnie Jej

poświęcić naszą pracę konkursową. W tym miejscu chcemy też podziękować kilku osobom. Dziękujemy: siostrze Annie Teresie, córce Aliny Fabian (za telefoniczne rozmowy, zgodę na wykorzystanie w naszej pracy wizerunku i pamiątek po Alinie Fabian oraz za duchowe wsparcie), Panu kom. Karolowi Woldan z Biura Edukacji Policyjnej KGP (za udostępnienie skanów zbiorów pamiątek dotyczących posterunkowej Aliny Fabian), Panu Piotrowi Orzechowskiemu z IPN w Poznaniu (za cenne wskazówki) Pani Dyrektor Biblioteki Miejskiej w Zychlinie, pracownikom Muzeum Historycznego w Legionowie i Wypożyczalni Głównej Centralnej Biblioteki Wojskowej w Warszawie (za pomoc w szukaniu informacji związanych z posterunkową Aliną Fabian i jej rodziną).

Przedstawiamy biogram niezwyklej policjantki - posterunkowej Aliny Fabian:

Dorastanie w poczuciu odpowiedzialności, własnego rozwoju i pracy dla innych

Alina Wanda Fabian, po mężu Godlewska urodziła się 23 listopada 1911 roku w Zychlinie. Była córką Karola Augusta Fabiana i Elżbiety Stefanii z Gąsiorowskich. Karol Fabian był inżynierem architektem, właścicielem Zakładów Przemysłowych Fabianówka, działaczem gospodarczym i społecznym oraz

wieloletnim
komendantem
Ochotniczej Straży
Pożarnej w Żychlinie.
Alina Fabian oraz jej
starszy o sześć lat brat
Kazimierz wychowywali
się w bardzo dobrych
warunkach materialnych,
w pięknej rezydencji z
ogrodem wybudowanej
przez ojca. Ale przede
wszystkim była
wychowywana w poczuciu
odpowiedzialności za
innych oraz wzajemnego
szacunku. Z pewnością
całe życie ich ojca,
oddanie wobec
społeczności Żychlina,
było dla wzorem do
naśladowania i
ukszałtowało
prospołeczną postawę
rodzeństwa. (Przykładów
takiej działalności Karola
Fabiana jest wiele, my
przypomniemy tylko kilka.
Karol Fabian zbudował
elektrownię i po I wojnie
światowej zelektryfikował
Żychlin, starał się o
pieniądze na budowę
parku miejskiego,
współtworzył
Towarzystwo
Dramatyczno-Muzyczne,
angażował się w działania
aktywizujące młodzież, a
w czasie I wojny
światowej, po przerwaniu
komunikacji kolejowej
udostępniał własne
samochody dostawcze dla
mieszkańców,
zorganizował Straż
Obywatelską by chronić
miejscową ludność przed
represjami okupanta. W
roku 1914 wstąpił do
Polskiej Organizacji
Wojskowej powstałej z
inicjatywy Józefa
Piłsudskiego, a rok
później za swoją
działalność polityczną
zostaje internowany do
oboju Celle pod

Hanowerem).

Alina Fabian ukończyła gimnazjum w Łowiczu, a następnie wyjeżdżała do Belgii i tam zdobywała dalszą wiedzę i przyswajała język francuski - została wysłana do Liege, gdzie w Szkole Handlowej kontynuowała naukę rozpoczętą w kraju. Niestety lata dwudzieste XX wieku przyniosły ogromny kryzys gospodarczy, który nie ominął rodziny Fabianów. Karol Fabian stracił cegielnię, bank przejął rezydencję i rodzina musiała przenieść się do skromniejszego domu w Zychlinie. Ojciec naszej bohaterki nie załamał się tymi przeciwnościami, tylko założył biuro architektoniczne i budowlane, kupił działkę pod przyszły dom w podwarszawskim Legionowie, zaprojektował go i wybudował (była to wówczas działka nr 225 w Jabłonie-Bukowcu, potem adres będzie brzmiał Legionowo, ul. Sielankowa 3). Brat Aliny Fabian - Kazimierz - w połowie lat dwudziestych odbył służbę wojskową i został przyjęty do Policji Państwowej.

Odważna decyzja o służbie w Policji Kobiecej

Alina Fabian po powrocie z Belgii zastanawiała się nad swoją przyszłością. W 1934 roku przeczytała ogłoszenie w prasie o przyjęciach kobiet do Policji Państwowej i rozpoczynającym się kursie dla kandydatek do służby. Działająca od

1925 roku „policja
kobieca” odgrywała
ważną rolę w policyjnych
działaniach i
specjalizowała się w
walce z nierzędem,
sutenerstwem,
przestępczością
nieletnich i przemocą
domową. Policjantki pod
kierownictwem
Stanisławy Filipiny
Paleolog odnosiły duże
sukcesy także w
zwalczaniu handlu żywym
towarem. Ale kobiety,
które decydowały się na
służbę w Policji
Państwowej musiały
spełniać szereg wymogów
i osobistych wyrzeczeń.
Alina Fabian była
wykształcona, znała
doskonale język francuski,
niemiecki i angielski,
kochała dzieci i młodzież,
więc w policyjnej służbie
znalazła miejsce do
rozwoju i samorealizacji.
„Poświęciła” między
innymi swoje długie,
jasne warkocze, które
musiała obciąć i musiała
się zobowiązać, że przez
kilka lat nie wyjdzie za
mąż. Na początku 1935
roku została mianowana
przez Komendanta
Głównego Policji
Państwowej
posterunkowym PP, a 2
kwietnia 1935 roku objęła
służbę i zgłosiła się
(zgodnie z rozkazem nr
III.P.4/a/8143) do
Komendanta Szkoły dla
Oficerów w Warszawie,
przy ul. Krochmalnej nr
56. Podczas szkolenia
ukończyła także kurs
języka esperanto. Po
zdaniu egzaminów, 26
sierpnia 1935 roku
posterunkowa Alina
Fabian została
przydzielona do pełnienia
służby w Urzędzie
Śledczym miasta

stołecznego Warszawy z przydziałem do służby śledczej (legitymacja nr 58 Fabian Aliny Wandyposter. Policji Państwowej w m.st. Warszawie wydana w X.1935 r. znajduje się w Muzeum Policji KGP). Przełożeni w krótkim czasie dostrzegli potencjał intelektualny i społeczny Aliny Fabian, dlatego niespełna dwa lata później (31.05.1937 r.) przeniesiono ją do służby ogólnej - mundurowej. Nasza bohaterka odnalazła się świetnie w służbie „prewencyjnej”. Do jej zadań należała opieka nad bezdomnymi dziećmi z ubogich rodzin, praca z zaniedbaną młodzieżą, której nie oszczędził los. Swoją służbę pełniła też w niebezpiecznych częściach Warszawy, między innymi w dzielnicy Annopol.

Społeczne zaangażowanie dniem powszednim

Posterunkowa Alina Fabian, podobnie jak Jej ojciec, angażowała się społecznie. Została członkiem dwóch prężnie działających w II RP instytucji użyteczności publicznej: Ligi Morskiej i Kolonialnej (legitymacja Aliny Fabian, członka rzeczywistego Ligi Morskiej i Kolonialnej z 1936 r. Okręg Stołeczny znajduje się w Muzeum Policji KGP) oraz Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej (legitymacja Aliny Fabian, członka rzeczywistego Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej z 1936 r. Warszawskie Koło LOPP nr 221 znajduje się w Muzeum Policji KGP) .

Były to instytucje, które odegrały znaczną rolę w kształtowaniu wiedzy obronnej społeczeństwa, dzięki nim powstawały szkoły morskie, szkoły pilotów oraz instytuty naukowe.

Pod skrzydłami komisarz Stanisławy Filipiny Paleolog

Alina Fabian doskonale znała kilka języków obcych, dlatego oprócz codziennej służby, przełożeni delegowali ją jako tłumaczkę do obsługi zagranicznych policyjnych delegacji odwiedzających Polskę. Tak było np. w maju 1935 roku podczas oficjalnej wizyty przedstawicielek Policji angielskiej: Mary Allen i Helen Pagart. Wówczas posterunkowa Alina Fabian pracowała jako tłumaczka angielskiego. Spotkania z policjantkami europejskich krajów były obfite w wymianę doświadczeń. Alina Fabian jako tłumaczka wyjeżdżała także z kraju. W 1938 roku pojechała z delegacją polskich policjantów na pielgrzymkę do Rzymu. Ta pielgrzymka była związana w kanonizacją św. Andrzeja Boboli na placu św. Piotra w Watykanie. Alina Fabian podczas służby w Warszawie poznała komisarz Stanisławę Filipinę Paleolog, pierwszą kobietę oficer w Policji Państwowej, która kierowała warszawską brygadą policjantek. Mimo młodego wieku do swoich zadań służbowych podchodziła bardzo poważnie i była wysoko ceniona. W jednej z

corocznych ocen
napisano: „Charakter
prawy, inteligentna,
spokojna, opanowana, z
inicjatywą, obowiązkowa,
życiowo wyrobiona,
fizycznie zdolna” (fragment noty
biograficznej z książki
„Żołnierze Granatowej
Armii; Sylwetki
policjantów Policji
Państwowej II RP”).

Odwaga w wojennej
rzeczywistości

Wybuch II wojny
światowej zastał Alinę
Fabian w Warszawie. We
wrześniu 1939 roku,
zgodnie z otrzymanym
rozkazem Komendanta
Głównego PP o ewakuacji
całego korpusu
policyjnego do punktów
koncentracji na
Wschodzie, nasza
bohaterka razem z innymi
policjantkami wyruszyła
ze stolicy. Ale idąc na
Wschód, podobnie jak jej
koledzy i koleżanki, nie
znała miejsca
docelowego, nie miała
dokładnego rozkazu gdzie
ma się stawić. Dlatego w
pewnym momencie
podjęła decyzję o
powrocie do Legionowa.
Możemy przypuszczać, że
tą odważną decyzję
podjęła intuicyjnie, bo
myślała nieszablonowo,
miała własne zdanie i
potrafiła zaryzykować. To
prawdopodobnie
uratowało jej życie.
Bowiem w latach 90.
światło dzienne ujrzały
listy proskrypcyjne
funkcjonariuszy Policji
Państwowej
przygotowane przez
NKWD. Po 17 września
1939 roku tysiące
aresztowanych przez
NKWD polskich

policjantów trafiło do obozu w Ostaszkowie, a wiosną 1940 roku zostało zamordowanych w Twerze. Na jednej z takich list proskrypcyjnych opracowanych przez NKWD (spis pracowników państwowej śledczej policji m. Warszawy) znalazła się Alina Fabian. Pod numerem 451 na tej liście znajdują się jej dane osobowe, stopień służbowy i miejsce zamieszkania). Po kapitulacji Warszawy Alina Fabian pozostała w służbie, a w grudniu 1939 roku pod groźbą kary śmierci, została wcielona do tzw. policji granatowej. Skierowano ją na Posterunek Jabłonna Bukowiec. Podczas całej okupacji starała się pomagać osobom prześladowanym przez Niemców. Wielokrotnie ratowała Polaków podczas niemieckich łapanek w mieście. Na strychu swojego rodzinnego domu w Legionowie ukrywała Żydówkę z dzieckiem. W czasie wojny poznała swojego przyszłego męża Zdzisława Godlewskiego, żołnierza Armii Krajowej, a później Narodowych Sił Zbrojnych, który przychodził do niej na lekcje języka angielskiego. Pobrali się w 1942 roku. Rodzinny dom stał się punktem konspiracyjnym, miejscem harcerskich zbiórek i miejscem przerzutowym oleju do maszyn poligraficznych działających na potrzeby podziemia. W 1944 roku Alina Godlewska zd. Fabian urodziła córkę Ewę. Po Powstaniu Warszawskim z rodziną przeniósł się do Kobyłki,

gdzie pozostali do końca wojny. Po powrocie do Legionowa nasza bohaterka zastała rodzinny dom zupełnie rozgrabiony. W domu został tylko fortepian i popiersie Mickiewicza.

Spółeczna pasja i oddanie młodzieży

W lipcu 1945 roku nasza bohaterka została zatrzymana przez urząd bezpieczeństwa i była przesłuchiwana. Przez napiętnowanie władz komunistycznych żyła skromnie. W 1946 roku urodziła syna Michała. Nadal angażowała się społecznie, prowadziła świetlicę dla młodzieży licealnej w Legionowie, bardzo ceniła sobie kontakt z młodzieżą. Przez siedem lat pracowała w Komitecie Rodzicielskim przy szkole Podstawowej nr 1 w Legionowie, współprowadziła zespół artystyczny przy tej szkole. Podobnie jak jej brat, uczyła języka angielskiego na wielu kursach w Warszawie, a przez ostatnich 10 lat przed emeryturą była nauczycielką języka angielskiego w Liceum Ogólnokształcącym w Legionowie. Do końca życia udzielała korepetycji. Zmarła 2 stycznia 1990 roku i spoczęła na cmentarzu parafialnym w Legionowie.

Link do artykułu o tworzeniu miniatury filmowej o posterunkowej Alinie Fabian:
<http://www.zstil.zagan.pl/jestesmy-na-finiszu-ogolnopolskiego-konkursu-policjanci-w->

Film o
postaci

https://youtu.be/_k1t9QM2yfg

Wykorzystane
źródła

1. Dokumenty i zdjęcia dotyczące posterunkowej Aliny Fabian udostępnione przez Biuro Edukacji Historycznej - Muzeum Policji KGP
2. Dokument mówiony - rozmowy telefoniczne z córką Aliny Fabian - siostrą Anną Teresą (Ewa Godlewska) z Klasztoru Sióstr Wizytówek w Warszawie
3. artykuł s. Anny Teresy Godlewskiej pt. „Dzieje rodziny Fabianów” Rocznik Legionowski Tom II Legionowo 2006
4. książka „Żołnierze Granatowej Armii (Sylwetki policjantów Policji Państwowej II RP)”, wydana przez Akademię Nauk Stosowanych Gospodarki Krajowej w Kutnie w 2022 r.
5. „Zbrodnia nie ukarana, Katyń - Twer-Charków” Zeszyty Katyńskie nr 6, Warszawa 1996 Listy proskrypcyjne funkcjonariuszy Policji Państwowej sporządzone przez NKWD)
6. „Spacerkiem po mieście. U Pana Fabiana - Willa przy Wrzosowej” Mazowieckie To i Owo
7. Skany materiałów z Biblioteki Miejskiej w Żychlinie pt. „Karol August Fabian (1869-1945)” (materiały dotyczą ojca policjantki

Aliny Fabian – Karola
Fabiana)

8.
<https://hit.policja.gov.pl/hit/aktualnosci/195977,Ma-musiała-obciąć-warkocze.html>

9.
<https://policja.pl/pol/aktualnosci/187748,Udział-funkcjonariuszy-Policji-Panstwowej-w-instytucjach-spoecznych-II-RP.html>,

10.
<https://hit.policja.gov.pl/hit/aktualnosci/193117,Wojenne-losy-policjantek-z-brygad-kobietych-Stanislawy-Paleolog.html>

11.
policjapanstwowa.pl/index-198.htm

12.
<https://policjancihistorii.ipn.gov.pl/pol/o-konkursie/materialy/krotka-historia-policji/592,Krotka-historia-Policji-Panstwowej.html>

Miejsce pamięci

Nazwa
miejsca

Nagrobek Aliny
Godlewskiej zd. Fabian

Lokalizacja

Zdjęcia

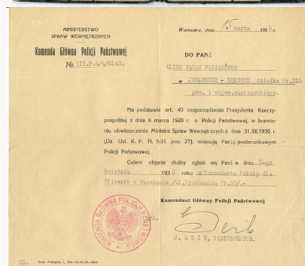

Nazwa
miejsca

Biuro Edukacji
Historycznej - Muzeum
Policji KGP w Warszawie

Lokalizacja

Zdjęcia

Nazwa
miejsca

Obelisk z tablicą
pamiątkową poświęconą
żołnierzom AK w Żaganiu

Lokalizacja

Zdjęcia

Dokładny opis miejsc

I. Nagrobek Aliny Godlewskiej zd. Fabian

Pierwszym miejscem pamięci który przyszedł nam na myśl był nagrobek naszej bohaterki, która zmarła w 1990 roku. Z telefonicznych rozmów z siostrą Anną Teresą wiedziałyśmy, że Jej mama została pochowana na cmentarzu w Legionowie. Jednak w czasie tych telefonicznych rozmów trudno nam było ustalić dokładne usytuowanie nagrobka. Dodatkowo duża odległość między Żaganiem a Warszawą i Legionowem nie pozwoliła nam na odwiedzenie cmentarza i osobiste złożenie kwiatów na grobie policjantki. Dlatego zadzwoniłyśmy do Biura Administracji Cmentarza Parafialnego w Legionowie i tam ustaliłyśmy numer kwatery, w której znajduje się nagrobek Aliny Godlewskiej zd. Fabian. A potem po prostu zamówiłyśmy w legionowskim zakładzie pogrzebowym piękną, biało-czerwoną wiązanekę z szarfą i napisem „Z ostatnim pożegnaniem – Klasa Policyjna z Żagania”. Poprosiłyśmy pracowników o złożenie tych kwiatów na nagrobku naszej

bohaterki. Otrzymałyśmy też zdjęcia nagrobka po złożeniu wiązanki od nas.

Nagrobek Aliny Godlewskiej zd. Fabian znajduje się na terenie Cmentarza Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Jana Kantego w Legionowie. Cmentarz jest położony między ulicami Legionów i Wardeckiego. Został założony w 1934 roku na piaszczystej wydmie. Inicjatorem utworzenia nekropolii był proboszcz legionowskiej parafii ks. Anatol Sałaga. Nagrobek znajduje się w kwaterze D-II-14/7. Jest to wspólny grób, w którym jest pochowana Alina Godlewska zd. Fabian i jej matka Elżbieta Stefania Fabian (mama naszej bohaterki zginęła w czasie II wojny światowej - dokładnie 8 października 1944 roku śmiertelnie raniona odłamkiem).

II. Muzeum Policji w Warszawie z pamiątkami po posterunkowej Alinie Fabian

Drugim miejscem pamięci który wybrałyśmy jest Biuro Edukacji Historycznej - Muzeum Policji KGP, które znajduje się w Warszawie, przy ul. Orkana 14. W tym miejscu znajdują się pamiątki - zdjęcia oraz wiele dokumentów posterunkowej Aliny Fabian. Z pierwszego artykułu o posterunkowej Alinie Fabian, który znalazłyśmy w Internecie („Mama musiała obciąć warkocze”) dowiedziałyśmy się, że siostra Anna Teresa przed

laty przekazała Komendzie Głównej Policji pamiątki po swojej mamie policjantce, wspomagając w ten sposób zbiory historyczne przyszłego Muzeum Policji.

Dzięki mailowemu i telefonicznemu kontaktowi, otrzymałyśmy od Pana komisarza Karola Woldana z Zespołu Popularyzacji Historii i Tradycji Policji Biura Edukacji Historycznej KGP płytę DVD ze skanami dokumentów i zdjęciami posterunkowej Aliny Fabian (materiały te wykorzystaliśmy do żywej lekcji historii i oczywiście do biogramu). Dlatego wiemy, że w zbiorach Muzeum Policji w Warszawie znajdują się m.in. legitymacja służbowa nr 58 posterunkowej Aliny Fabian, jej legitymacje członkowskie Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, Ligi Morskiej i Kolonialnej, karty pocztowe, notatki, ważne dokumenty służbowe z 1935 r. i 1937 r. : mianowanie na posterunkowego PP, przydział do służby śledczej, przydział do służby ogólnej (mundurowej) , oraz piękne zdjęcia Aliny Fabian w mundurze. Do konkursu próbowaliśmy w ZIP-ie dołączyć te materiały, jednak panel konkursowy pliku ZIP nie przyjął.

III. Obelisk z tablicą pamiątkową poświęconą żołnierzom AK

Dlaczego wybrałyśmy to miejsce? Trzecie miejsce

pamięci jest pośrednio związane z naszą bohaterką. Powiązane jest przez Jej męża – Zdzisława Godlewskiego, który w czasie II wojny światowej był żołnierzem Armii Krajowej (oboje pobrali się w wojennej rzeczywistości, a rodzinny dom Aliny Fabian w Legionowie stał się wówczas punktem konspiracyjnym oraz punktem przerzutowym oleju do maszyn poligraficznych działających na potrzeby podziemia). Dlatego wybrałyśmy obelisk z tablicą pamiątkową poświęconą żołnierzom AK. To miejsce pamięci w naszej okolicy, czyli w Żaganiu, na placu Orłąt Lwowskich, zostało odsłonięte 14 lutego 2022 roku w hołdzie bohaterskim żołnierzom Armii Krajowej w 80. rocznicę jej utworzenia. Na skwerze jest duży głaz, a na nim zamocowana tablica, na której są duże litery AK z biało-czerwoną flagą, a pod nimi napis: „W HOŁDZIE ŻOŁNIERZOM ARMII KRAJOWEJ W 80 ROCZNICĘ UTWORZENIA ZWIĄZKU”. Pod nim jest jeszcze mniejszymi literami napisane: „14-02-2022; SZZAK Koło Żagań”.

Jednym z inicjatorów powstania tego pomnika był nauczyciel historii w LO w Żaganiu, regionalista i społecznik, Pan Rafał Szymczak. Nasza żywa lekcja historii odbyła się w Liceum Ogólnokształcącym im. Stefana Banacha w Żaganiu, a zaraz obok tej szkoły znajduje się skwer

z obeliskiem. Po
zakończeniu żywej lekcji
historii wybrałyśmy się do
tego miejsca i złożyłyśmy
kwiaty oddając hołd
bohaterskim żołnierzom
Armii Krajowej,
Zdzisławowi
Godlewskiemu i jego
żonie - policjantce Alinie
Fabian.

Żywa lekcja historii

Opis
przeprow
adzonej
żywej
lekcji
historii

SPRAWOZDANIE Z ŻYWEJ LEKCJI HISTORII

Pracując nad biogramem
naszej bohaterki i
zdobywając kolejne
materiały, byłyśmy pod
coraz większym
wrażeniem tego, jaką
niezwykłą postacią była
posterunkowa Alina
Fabian. Dlatego
zastanawiałyśmy się, dla
kogo przygotować żywą
lekcję historii. Już 3
stycznia 2023 r. na lekcji
edukacji policyjnej w
naszej szkole Iwona
poprowadziła dla kolegów
i koleżanek z naszej klasy
(kl. 4 PP - 16 uczniów)
lekcję dotyczącą historii
Policji Państwowej. W
formie prezentacji
multimedialnej
opowiedziała o
posterunkowej Alinie
Fabian. I choć

wiedzialiśmy, że nowy regulamin konkursu zezwala na przeprowadzenie żywej lekcji historii dla osób z tej samej szkoły, to ostatecznie wybrałyśmy trudniejszą opcję.

Przygotowałyśmy żywą lekcję historii dla naszych rówieśników z Liceum Ogólnokształcącego imienia Stefana Banacha w Żaganiu. LO znajduje się przy placu Orłąt Lwowskich, na którym jest ważne dla nas miejsce pamięci - obelisk poświęcony żołnierzom AK (opisujemy go w konkursie). Druga żywa lekcja historii odbyła się 23.05.2023 r. w godzinach 8.50 - 9.45 (druga godzina lekcyjna) i wzięło w niej udział 23 uczniów klasy III B. (dziękujemy za pomoc w organizacji tej lekcji nauczycielowi historii w LO - Panu Rafałowi Szymczakowi, który jest też żagańskim regionalistą i inicjatorem powstania pomnika - obeliska poświęconego żołnierzom AK).

Przebieg żywej lekcji historii:
Nikoła powitała uczniów LO im. Stefana Banacha w Żaganiu. Następnie przedstawiła informację o konkursie „Policjanci i żołnierze w służbie historii”, którego elementem jest „Żywa lekcja historii”. W kolejnej części omówiła w formie prezentacji multimedialnej krótki zarys historii kobiet w Policji Państwowej II RP, a następnie biogram Aliny Fabian po mężu Godlewskiej (prezentację

w PDF dołączyliśmy w materiałach). Po prezentacji multimedialnej, z uczniami obejrzelśmy zdjęcia i inne pamiątki po Alinie Fabian, które otrzymaliśmy z Muzeum Policji w Warszawie (płytę DVD z nagraniem zdjęć i dokumentami przesłał nam Pan kom. Karol Woldan z Biura Edukacji Historycznej KGP). Następnie przeprowadziliśmy quiz na Kahoot dla uczestników żywej lekcji historii i rozdaliśmy nagrody dla 3 najlepszych uczniów (pytania z tego quizu dołączyliśmy do materiałów). Nagrody dla zwycięzców przygotowała Pani Sylwia Woroniec – opiekunka naszego zespołu. Na zakończenie spotkania głos zabrał nauczyciel historii Pan Rafał Szymczak, który podziękował nam za ciekawą lekcję i powiedział kilka słów o trudnej sytuacji funkcjonariuszy Policji Państwowej, którzy w czasie II wojny światowej, pod groźbą kary śmierci, zostali wcieleni do tzw. policji granatowej w Generalnej Guberni.

Zdjęcia

Pliki

ZIP

